

Nr 357.

Godkänd av första kammaren den 5 juni 1928.

Godkänd av andra kammaren den 5 juni 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan kronan och Stockholms stad rörande dels vissa markbyten inom staden mellan broarna och å Kungsholmen m. m., dels ock grunder för exploateringen av viss del av Norra Djurgården m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 180.)

Till Konungen.

I årets statsverksproposition har Eders Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln, punkten 40, föreslagit riksdagen, att i avbidan på den proposition, som kunde komma att avlätas i ämnet, för utredningar rörande nybyggnad för Eders Kungl. Maj:ts kansli för budgetåret 1928—1929 beräkna ett extra reservationsanslag av 60,000 kronor.

Uti en sedermera till riksdagen avlåten, den 20 april 1928 dagtecknad proposition, nr 247, har Eders Kungl. Maj:t under återopande av det vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen

dels godkänna de i förenämnda statsrådsprotokoll omförmälda avtal av den 22 februari 1928 mellan kronans fastighetskommission av år 1925, å kronans vägnar, och delegerade för Stockholms stad, å stadens vägnar, angående vissa markbyten i staden mellan broarna och å Kungsholmen m. m. samt av den 17 mars 1928 mellan samma parter angående grunder för exploateringen av viss del av Norra Djurgården;

dels ock, vid bifall härtill, under sjätte huvudtiteln, avdelningen E. Byggnadsväsendet, för utredningar rörande nybyggnad för Eders Kungl. Maj:ts

kansli för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra reservationsanslag av 60,000 kronor.

I samband med Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition har riksdagen till behandling förehåft två inom riksdagen väckta motioner.

Sålunda har i en motion, I: 332, hemställts, att riksdagen i samband med godkännande av i proposition nr 247 omförmålt avtal av den 17 mars 1928 mellan kronans fastighetskommission av år 1925, å kronans vägnar, och delegerade för Stockholms stad, å stadens vägnar, angående grunder för exploatering av viss del av Norra Djurgården måtte hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, att förslag rörande ersättningsbyggnader och övningsområden för i Stockholm förlagda truppförband framläggas i så god tid, att truppförbandens övningar kunna normalt fortgå.

Vidare har i en väckt motion, I: 333, yrkats, att riksdagen måtte

1:o) för sin del betrakta *de båda avtalen* såsom skilda från varandra, helst något annat icke heller framgår av de båda förslagens avfattning;

2:o) antaga *bytesavtalet* med den förändring, att kvarteret Gökens köpeskilling nedsättes till det belopp, som motsvarar kvarterets värde med beräkning av dess bebyggande väsentligen till hälften med 3-våningshus och till hälften med 4-våningshus, varom särskild uppgörelse bör ske, detta dock under förbehåll att staden å sin sida tillförbindas att för framtiden ej belasta området med ett högre byggnadssätt;

3:o) med anledning av *bytesavtalet*, såvitt det avser *kanslihuset*, dessutom i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t begära särskilda underhandlingar om att jämväl det gamla rådhuset övertages av statsverket;

4:o) medgiva, att i överensstämmelse med förslaget till *Ladugårdsgärdeavtalet* det för exploatering ifrågasatta området må i etapper bebyggas för framtiden på föreslaget sätt, dock mot villkor att övriga delen av Norra Djurgården samt Södra Djurgården för framtiden bibehållas såsom parkområden i huvudsaklig anslutning till Djurgårdskommissionens förslag av år 1917;

5:o) vid *Ladugårdsgärdeavtalet* fästa även det villkoret, att beträffande avståendet av mark till gator, allmänna platser och stadens offentliga byggnader skall gälla vad i blivande stadsplanelagstiftning bestämmes eller eljest överenskommes samt att, intill dess sådan stadsplanelagstiftning kommer till stånd, avståendet av mark för ovannämnda ändamål bestämmes, på sätt i förslaget till ny stadsplanelag ifrågasatts, till högst 50 procent av det exploaterade markområdet;

6:o) i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t begära underhandlingar därom, att, i den mån värdet av mark på den tillämnade exploateringen av *Ladugårdsgärdesområdet* är beräknad med hänsyn till områdets bebyggande med 5- eller 6-våningshus, berörda värde måtte genom nytt avtal mellan staden och staten nedsättas efter en beräknad exploatering av motsvarande område med 4-vånings- och 3-våningshus, dock med förbindelse för staden att för framtiden ej belasta området med ett högre byggnadssätt samt att själv på egen mark, som i större samhängande områden upplåtas till nytt bebyggande, ej tillåta uppförande av bostadshus till högre höjd än nyss sagts.

Av de båda föreliggande avtalen avser det s. k. Ladugårdsgärdesavtalet att möjliggöra den av riksdagen i tidigare beslut avsedda exploateringen utav vissa delar av Djurgården. På sätt departementschefen erinrat, har avtalet icke erhållit formen av en detaljerad överenskommelse rörande det nu ifrågavarande områdets exploatering, utan det har befunnits lämpligt att låta avtalet i huvudsak omfatta vissa allmänna grunder, som skola lända till efterrättelse vid uppgörandet av särskilda successiva överenskommelser, stadsplaneavtal, som sedermera skulle träffas mellan kronan och staden rörande exploatering och stadsplanläggning av de särskilda delarna av området. Tillika innebär emellertid den nu träffade villkorliga överenskommelsen, *dels* att en revidering skall ske av de med stöd utav 1905 och 1906 års riksdagars beslut mellan kronan och staden träffade överenskommelserna rörande exploatering och stadsplanläggning av det s. k. Karlaplansområdet med veterinärinstitutets gamla område, *dels ock* att en reglering skall ske av kronans och stadens mellanhavande beträffande såväl det s. k. Valhallavägens alléområde som den del av Valhallavägen utanför Karlaplansområdet, vilken redan intagits i stadsplan utan att likväl omfattas av berörda tidigare överenskommelser.

Stockholms stadsfullmäktige hava vid sammanträde den 7 innevarande maj för sin del visserligen godkänt den nu ifrågavarande villkorliga överenskommelsen, *men endast att gälla intill dess ny eller ändrad lagstiftning angående förhållandet mellan kommun och markexploatör träder i kraft.*

Beträffande skälen för denna begränsning av överenskommelsens räckvidd har stadskollegiet anfört huvudsakligen följande. Stockholms stad syntes icke böra vägra att genom sin medverkan möjliggöra det i överenskommelsen avsedda områdets exploatering, i den mån kronan såsom markens ägare ansågo en sådan önskvärd. Stadskollegiet funne emellertid den föreliggande överenskommelsen i flera hänseenden för staden otillfredsställande. Särskilt gällde detta den däri upptagna bestämmelse, som begränsade markägarens skyldighet att utan ersättning avstå mark för allmänna ändamål till en tredjedel av områdets hela areal. Även om denna andel för särskilda delar av området kunde befinnas tillräcklig, så motsvarade den såsom allmänt genomsnitt för hela exploateringsområdet icke det behov av mark för angivet ändamål, som det skäligen borde ankomma å markägaren att tillgodose. Därvid vore också att beakta, att genom det av 1925 års stadsplanelagssakkunniga efter Ladugårdsgärdesförhandlingarnas avslutande offentliggjorda förslaget till stadsbyggnadslag utsikter yppats till en för kommunerna skäligare lösning av frågan om markexploatörs skyldighet att utan ersättning avstå mark än den, med vilken man dittills haft att räkna. Och även frånsatt denna omständighet funne stadskollegiet det oriktigt, om förhållandet mellan kronan och staden vid Gärdets exploatering komme att regleras efter andra grunder, än som enligt en blivande lagstiftning i allmänhet kunde komma att gälla i fråga om kommun och markexploatör.

Med denna principiella ståndpunkt kunde stadskollegiet icke tillstyrka, att

en överenskommelse av den omfattning och räckvidd, som den nu föreslagna ägde, gjordes för staden bindande under obestämd tid framåt.

Stadskollegiet erinrade vidare, att redan i den föreliggande överenskommelsen en begränsning i giltigheten av överenskommelsens bestämmelser åsyftats och skett genom vad i punkten 12 funnes stadgat. Stadskollegiet hade emellertid för sin del funnit det principiellt riktigare, att de regler, som överenskommelsen innehöll, redan från början klart och tydligt begränsades att gälla till ikraftträdandet av den väntade nya stadsplanelagstiftningen. En uppgörelse av nu föreliggande art kunde anses motiverad med hänsyn därtill, att allmänna lagbestämmelser i de ämnen, som överenskommelsen avsåg, ännu icke funnes. Så snart sådan lagstiftning föreläge, bortföлле behovet av en överenskommelse och därmed borde den även upphöra att gälla.

Med den angivna begränsningen av överenskommelsens giltighetstid och med hänsyn till i övrigt föreliggande omständigheter ansåge sig stadskollegiet därför böra tillstyrka, att staden genom ett godkännande av den vid förhandlingarna träffade uppgörelsen tillmötesginge kronans önskemål i fråga om det fortsatta stadsplanläggandet av Ladugårdsgärdet. För det eller de områden, vilkas stadsplanläggande under den tid överenskommelsen gällde vore av behovet påkallad, finge således tredjedelsprincipen läggas till grund för erforderliga stadsplaneavtal.

Av den ovan lämnade redogörelsen för stadskollegiets, till grund för stadsfullmäktiges beslut i ärendet liggande utlåtande torde framgå, att den form för begränsning av den föreliggande villkorliga överenskommelsens räckvidd, som överenskommelsens punkt 12 innebär, av staden ansetts icke tillräckligt klart avgränsa tillämpningen av överenskommelsens övriga bestämmelser, särskilt de i punkt 2, i enlighet med vad som vid den villkorliga överenskommelsens ingående förutsatts och av stadskollegiet ansetts skäligt. Då stadsfullmäktige därför funnit sig icke kunna godtaga den i nämnda punkt 12 använda formen för begränsning av bestämmelsernas räckvidd, hava stadsfullmäktige tillika för sin del ansett begränsningen i stället böra ske på så sätt, att överenskommelsens giltighetstid inskränktes intill tidpunkten för ikraftträdandet av den väntade nya stadsplanelagstiftningen.

Riksdagen har vid granskning av Ladugårdsgärdesavtalet funnit detsamma vara av beskaffenhet att kunna av kronan godtagas i den form och till den räckvidd detsamma erhållit i den mellan kronans fastighetskommission och stadens delegerade träffade uppgörelsen. I ett förändrat läge har emellertid frågan kommit genom den av stadsfullmäktige vidtagna begränsningen av avtalets giltighetstid. Denna begränsning är givetvis ägnad att till den grad förringa värdet av avtalet, att riksdagen icke anser sig kunna medgiva, att kronan godtager detsamma, därest detta förbehåll från stadens sida ovägrligen vidhållles.

Emellertid synes, med hänsyn till den stora betydelse här föreliggande avtalskomplex torde få anses äga för både kronan och staden, på det allvarligaste böra övervägas, huruvida icke en utväg kan finnas för att — under hänsyns-

tagande till båda parternas intressen — en överenskommelse kan komma till stånd beträffande den divergens, som uppkommit i fråga om avtalets giltighetstid. Riksdagen har därvid föreställt sig, att avsikten från stadens sida icke varit den, att Ladugårdsgärdesavtalets föreskrifter vid en tilläventyrs snart genomförd ny stadsplanelagstiftning aldrig skulle träda i tillämpning. Tvärtom torde kunna antagas, att meningen varit, att avtalets föreskrifter i varje fall skola tillämpas vid uppgörelser om stadsplan för de områden, som inom den närmaste tiden äro avsedda att stadsplaneläggas. Riksdagen har därför sökt bilda sig en uppfattning om den ungefärliga belägenheten och omfattningen av de områden, som närmast böra ifrågakomma till exploatering och därför nödvändig stadsplaneläggning. Efter överbäganden inom riksdagens vederbörande utskott med särskilt tillkallade sakkunniga har riksdagen i detta hänseende kommit till följande resultat.

I första hand har till exploatering ansetts böra ifrågakomma det område, som är beläget mellan Valhallavägen, Sturevägen och linjen d—e å den propositionen bifogade kartan. Inom detta område finnes mark lämplig för ett slutet byggnadssätt, varjämte området i dess norra del å Smedsbacken kan styckas till villatomter. En del av marken kan också för framtiden behöva reserveras för offentliga byggnader.

I anslutning till Karlaplansområdet och övriga av kronan redan exploaterade delar utav Norra Djurgården borde också ett område söder om Valhallavägens tilltänkta förlängning stadsplaneläggas. En naturlig ytterligare fortsättning av detta nya område erbjuder sig norrut utmed den blivande stora utfartsleden till frihamnen. Vid dessa områdens exploatering skulle ernås god och omedelbar anslutning till det redan bebyggda Östermalm. Inom ifrågavarande områden kunna erbjudas begärliga tomter, intill den nuvarande diplomatstaden för öppet byggnadssätt, norr därom och utmed de tänkta huvudtrafiklederna för affärs- och bostadsändamål samt närmare frihamnen även för industriändamål.

Nämnas må att i samband med Karlaplansområdets exploatering kronan redan anlagt en stor avloppstunnel i Valhallavägens blivande förlängning samt vidare utmed ovannämnda förbindelseled till frihamnen. Avlopp för så gott som samtliga ifrågavarande områden kan beredas genom nyssnämnda avloppstunnel. Då all den till intagande i stadsplan föreslagna marken sammanhängar med redan stadsplanelagda områden, undgår kronan också att bekosta några ledningar för gas, vatten och elektricitet.

Å en karta (upprättad i två exemplar av överstelöjtnanten Ingemar Petersson och dagtecknad den 25 maj 1928) har riksdagens statsutskott låtit utmärka de områden, om vilkas stadsplaneläggning sålunda under den närmaste tiden främst kan bliva fråga. Med en röd linje har härå avgränsats dels förenämnda till stadsplaneläggning nu närmast avsedda områden, innefattande sammanlagt ungefär 150 hektar, dels ock — med hänsyn till avtalets bestämmelser om markberäkningen — Karlaplansområdet, utgörande omkring 21 hektar eller alltså sammanlagt omkring 171 hektar.

Det väster om linjen d—e belägna området omfattar omkring 80 har och har alltså avvägrts på ett sådant sätt att den i punkt 2 av Ladugårdsgärdesavtalet

intagna bestämmelsen om avräkning av vissa i den tidigare Karlaplansöverenskommelsen ingående mark kan träda i tillämpning.

Enligt vad som framgår av överslagsberäkningar, verkställda med ledning av en i grova drag uppgjord skiss till stadsplan för ifrågavarande områden, skulle icke behöva såsom parkmark utläggas större areal än 68,000 kvadratmeter. För kronans del synes anledning sålunda saknas att påfordra utläggande till park av större areal än nyss sagts.

Inom de områden, som enligt ovanstående skulle av Norra Djurgården först stadsplaneläggas, äro belägna bland annat de för Svea och Göta livgarden samt Livregementet till häst uppförda kasernetablissemangen, vilka sannolikt ännu någon tid komma att användas för militärt bruk. Riksdagen får framhålla, att endast för det fall och i den mån dessa kasernområden av statsmakterna befinnas böra disponeras för annat ändamål, kan det ifrågakomma att framdraga gator genom områdena i fråga.

Riksdagen hyser alltså den uppfattningen, att den av Stockholms stadsfullmäktige beslutade begränsningen av avtalets giltighet bör på det sätt preciseras, att de i Ladugårdsgärdesavtalet bestämda grunderna skola oförändrat tillämpas på ett exploateringsområde huvudsakligen motsvarande de å förutnämnda karta inom röd linje belägna områdena och detta oavsett om ny eller ändrad lagstiftning angående förhållandet mellan kommun och markexploatör varder beslutad före stadsplaneläggningen av desamma eller icke. Beslutas ny eller ändrad lagstiftning i nyssberörda hänseende kommer sålunda beträffande övriga delar av Ladugårdsgärdesområdet avtalet att träda ur kraft. Förblir lagstiftningen oförändrad, kommer avtalet däremot att bestå.

Stadens godkännande den 7 maj 1928 av överenskommelsen ifråga har jämväl förbundits med förbehåll därutinnan, att vad i överenskommelsens punkt 8, andra stycket, sägs om stadens rätt att under alla förhållanden själv utföra vissa arbeten i fråga om kloakledningar, skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ledningar för gas, vatten och elektricitet, i den mån dessa (p. 7) skola bekostas av kronan. Skäl synas föreligga att från kronans sida godtaga ett dylikt förbehåll.

Stockholms stadsfullmäktige lära böra beredas tillfälle att taga ståndpunkt till vad riksdagen beslutat samt förty med hänsyn till bestämmelserna i överenskommelsens punkt 13, vara nödvändigt, dels att tiden, inom vilken Stockholms stadsfullmäktige skola hava för sin del godkänt avtalet med de av riksdagen gjorda förbehåll, utsträcker så, att godkännandet ägt rum före den 1 oktober 1928, dels ock följaktligen att den tidpunkt, före vilken Eders Kungl. Maj:t skall hava godkänt överenskommelsen, av såväl riksdagen som Stockholms stadsfullmäktige medges få framflyttas till den 1 november 1928.

Vad angår den i ämnet väckta motionen (I:332) får riksdagen anföra följande. I enlighet med vad kronans fastighetskommission framhållit i sitt utlåtande, lär i sammanhang med upprättandet av exploateringsplan rörande nu ifrågavarande områden böra avgöras, bland annat, i vad mån och i vilken ordning militärens disposition över områdena bör upphöra. Detta förutsätter i sin tur, att förslag framläggas jämväl i de hänseenden, förevarande motion avser.

Vid sådant förhållande har motionen icke syntts böra föranleda någon särskild åtgärd från riksdagens sida.

Riksdagen anser sig i detta sammanhang böra framhålla vikten av, att alla de ytterligare åtgärder, vilka erfordras, innan exploateringen av nu ifrågavarande delar av Djurgården kan äga rum, vidtagas med den största skyndsamhet. Statsverkets behov av medel för täckande av såväl de anslag, vilka redan förutsetts skola slutligt gäldas av medel, vilka komma att inflyta vid försäljning av mark å Djurgården, som ock för andra ändamål gör det angeläget, att den länge avsedda exploateringen av Ladugårdsgärdet må komma till stånd utan onödig tidsutdräkt.

Vad angår det andra i förevarande proposition för riksdagen framlagda villkorliga, s. k. Kanslihus-Kungsholmsavtalet, så synes detta vara av beskaffenhet att, under förutsättning att jämväl Ladugårdsgärdesavtalet blir av Stockholms stadsfullmäktige godkänt med de ovan uppställda förbehållen, böra godtagas av riksdagen.

Riksdagen anser, de föreliggande båda avtalen — det ena, Kanslihus-Kungsholmsavtalet, möjliggörande för staden ett nödigt ordnande av trafikleder å Kungsholmen samt en rationell exploatering av vissa stadens områden och vidare västerut samt det andra, Ladugårdsgärdesavtalet, möjliggörande för kronan den sedan länge av riksdagen i princip beslutade exploateringen av vissa delar av Djurgården — äga ett sådant sammanhang, att det ena avtalets godkännande förutsätter jämväl det andras godtagande. Detta sammanhang torde också framgå av Stockholms stadsfullmäktiges beslut att godkänna Ladugårdsgärdesavtalet endast under förutsättning, att jämväl Kanslihus-Kungsholmsavtalet bleve av riksdagen och Eders Kungl. Maj:t godkänt.

Med hänsyn till det ovan föreslagna framskjutandet av de tidpunkter, före vilka Stockholms stadsfullmäktige och Eders Kungl. Maj:t skola hava fattat sina beslut rörande Ladugårdsgärdesöverenskommelsen, lär det jämväl vara nödvändigt, att den i Kanslihus-Kungsholmsavtalets moment 14 angivna tidpunkt, inom vilken Eders Kungl. Maj:t skall hava godkänt sistnämnda avtal och de däri förutsatta stadsplanerna, framskjutes till den 1 november 1928. I anslutning härtill har Eders Kungl. Maj:t också ansetts böra bemyndigas vidtaga erforderliga jämkningar i fråga om tid för tillträde av i avtalet omförmälda fastigheter.

Beträffande dispositionen av de penningmedel, vilka må komma att inflyta till kronan i följd av avtalet, ansluter sig riksdagen till vad departementschefen i denna del anfört.

Vad i propositionen anföres rörande uppförande av nytt kanslihus, liksom det i anslutning därtill äskade extra reservationsanslaget å 60,000 kronor för utredningar rörande nybyggnad för Eders Kungl. Maj:ts kansli, har icke heller givit anledning till någon erinran från riksdagens sida.

Då riksdagen godkänt ifrågavarande båda avtal, har detta skett jämväl på

grund av önskvärdheten av att kunna öppna vägen för en lösning av kanslihusfrågan, vilken fråga sedan mycket lång tid tillbaka stått på dagordningen.

Av tidigare i detta avseende framförda förslag må här erinras om det i proposition till 1905 års riksdag framlagda, vilket innebar en ämbetsverksbyggnads uppförande vid Kungsträdgården. Riksdagen fann för sin del en dylik byggnadsförläggning till nämnda plats icke olämplig, men frågan kom dock av andra skäl — däribland nödvändigheten av vissa markkuppörelser med Stockholms stad — att då undanskjutas. I sitt år 1925 avgivna betänkande hava också byggnadssakkunniga uttalat sig för att en dylik större offentlig byggnad uppfördes i Kungsträdgårdens norra del intill Hamngatan såsom en naturlig och stadsplanetekniskt önskvärd avslutning norrut av densamma.

Tidigare har även ifrågasatts kanslihusets förläggning till Riddarholmen. Olika alternativa förslag hava i sådant syfte framlagts, varvid förutsatts att rätten till viss behöflig mark skulle förvärfvas från Stockholms stad. Dessa planer hava emellertid åtminstone tillsvidare fått förfalla, och i stället hava ansträngningarna inriktats på att göra ett nytt kanslihus uppförande å dess nuvarande plats möjligt.

Riksdagen har ansett sig böra bringa dessa förhållanden i erinran på grund av det samband de obestriddigen äga med frågan om genomförandet av förevarande markkuppörelser mellan kronan och Stockholms stad. Skulle de nu framlagda båda avtalsförslagen förfalla, böra planerna på kanslihusets återuppbyggande på dess nuvarande plats få anses övergivna. För sådant fall torde enligt riksdagens mening utan tidsutdräkt en undersökning böra komma till stånd rörande annan lämplig tomt för byggnaden.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition,

a) *dels* godkänt den mellan kronans fastighetskommission av år 1925 och stadens delegerade den 17 mars 1928 träffade villkorliga överenskommelsen rörande grunderna för exploatering av vissa områden å Norra Djurgården, dock under villkor att Stockholms stadsfullmäktige, såsom tillägg till sitt beslut den 7 maj 1928 rörande begränsning av sagda överenskommelses giltighetstid, före den 1 oktober 1928 förklara, att — oavsett huruvida ny eller ändrad lagstiftning angående förhållandet mellan kommun och markexploator kommer till stånd — överenskommelsens bestämmelser i punkterna 1—11 skola oförändrade gälla ett område, i huvudsak anslutande sig till det å ovan omnämnda, av överstelöjtnanten Ingemar Petersson upprättade karta med röd linje avgränsade området; ägande kronan icke påfordra, att inom sagda område större areal än sextioåttatusen kvadratmeter skall i stadsplan utläggas till park; *dels* medgivit, att vad i överenskommelsens punkt 8 andra stycket sägs om stadens rätt att under alla förhållanden själv utföra vissa arbeten i fråga om kloakledningar må äga motsvarande tillämpning i fråga om ledningar för gas, vatten och elektricitet, i den mån dessa skola bekostas av kronan; *dels ock* medgivit, att den i överenskommelsens punkt 13 angivna tidpunkt, inom vilken Eders Kungl. Maj:t skall hava godkänt överenskommelsen, må framskjutas till den 1 november 1928;

b) under förutsättning att Stockholms stadsfullmäktige före den 1 oktober 1928 biträda det av riksdagen fattade beslutet rörande den under a) omförmälda villkorliga överenskommelsen, godkänt det mellan sagda kommission och stadens delegerade den 22 februari 1928 träffade villkorliga avtalet om vissa fastighetsbyten m. m., dock att den i avtalets moment 14 angivna tidpunkt, inom vilken Eders Kungl. Maj:t skall hava godkänt avtalet och de däri förutsatta stadsplanerna, må framskjutas till den 1 november 1928, varjämte Eders Kungl. Maj:t må äga vidtaga erforderliga jämkningar i fråga om tid för tillträde av i avtalet omförmälda fastigheter;

c) under sjätte huvudtiteln för utredningar rörande nybyggnad för Eders Kungl. Maj:ts kansli för budgetåret 1928—1929 anvisat ett extra reservationsanslag av 60,000 kronor.

Stockholm den 5 juni 1928.

Med undersåtlig vördnad.
